

VOLOP NATUURBELEVING IN WESTERPARK 'S-HERTOGENBOSCH

Waar voorheen de sportveldencomplexen Wolfsdonken en Concordia lagen, heeft de gemeente 's-Hertogenbosch een nieuw stadspark geschapen, het Westerpark. Een veelzijdig recreatief uitloopegebied, dat woon- en werkgebieden verbindt en een belangrijke ecologische schakel vormt in de groenstructuur van het westelijk stadsdeel. Het waterrijke park is opgebouwd uit een aantal 'eilanden', verbonden door een loper: een door schanskorven opgesloten dijklichaam met twee rijen populieren. Het noordelijke Wolfsdonken-deel omvat vijf eilanden, een speelveld met geknotte schietwilgen, pleinruimte met banken en tafels waaromheen een brede haag en meerstammige hemelbomen, en zuidelijker wat ruigere eilandjes met natuurlijke vegetatie. Via een driehoekige waterpartij, met opnieuw schanskorven als omranding en een terras met treurwilg komt men in het Concordiadeel. Hier vindt men een avontuurlijke themaspeeltuin, een bloementuin, grasvelden en verspreid staande bomen. Op het zuidelijkste eiland liggen grote betonplaten met hoge bamboebeplanting. Een stadspark vol hoge natuurwaarde.

Opdrachtgever:

Gemeente 's-Hertogenbosch,
sector Stadsontwikkeling

Ontwerp:

Bureau Lubbers b.v., 's-Hertogenbosch

Uitvoering:

Ingenieursbureau gemeente
's-Hertogenbosch.

HOUTENSE RECREATIEPLAS EN PARK BENADEREN VRIJE NATUUR

In het oosten van Houten-Vinex is een nieuw plas- en parkgebied geschapen, met wandelpaden, speelplekken, vlonders en vissteigers. Ter hoogte van deze kwelwaterplas, ook zeer geschikt als zwemwater, stroomde vroeger de Oude Rijn. Dit 'stromend' karakter van het voormalig Kromme Rijn-gebied, komt tot uitdrukking in de meanderende vorm van de plas, de eilanden en de verschillende breedtes van het water. Het ontwerp sluit hiermee aan op het oorspronkelijke landschap, ook door de ruige begroeiing dankzij eik en es met een ongedwongen karakter. De natuurvriendelijke inrichting van de oevers bestaat uit schanskorven, gevuld met maaskeien, op de plaatsen waar een stevige oeverafwerking nodig is en anders uit een natuurlijk talud. Ook rietkragen bieden beschutting. Door een vrije fluctuatie van de grondwaterspiegel verschilt de waterstand in zomer en winter sterk. In de winter loopt het grootste eiland, dat via een trekpuntje of doorwaadbare plaatsen bereikbaar is, deels onder water. Om het parkkarakter zoveel mogelijk te versterken zijn de wandelpaden in halfverharding uitgevoerd.

Opdrachtgever:

Gemeente Houten

Ontwerp:

M. Claringbould en J. Ronhaar, TLU
Landschapsarchitecten, Utrecht

Uitvoering:

Delgromij/Achterberg/Bavro, Houten.

VENSTERS IN HET LANDSCHAP

Een twaalfal paardenbeelden verlevendigt de omgeving van de N279 en brengt de contouren van weleer terug in het landschap. Het nieuwe traject van deze provinciale weg langs de Zuid-Willemsvaart - over Helmond, Beek en Donk en Veghel - maakt behoorlijk inbreuk op de bestaande oude Brabantse omgeving. Om een brug te slaan tussen het historisch geografische landschap en de nieuwe weg is omgevingskunst ontwikkeld die verwijst naar de akkerbouw, de jaagpaden en landschappelijke elementen. Het paard, door de eeuwen heen helper en kameraad, is de belichaming van kracht en moed en staat hier symbool voor de landelijke weldaad. De forse open vormen in het gras zijn als vensters waardoor je vanuit de auto het landschap ervaart, in enkele seconden. Maar de beleving is intenser. De contourlijnen van de twaalf varianten zijn uit dik plaatstaal gesneden, circa 3,5 bij 5 meter, en de kleurstelling is in heldere kleuren afgestemd op de plek en sfeer. Weg en omgeving worden één.

Opdrachtgever:

Gemeente Laarbeek,
Provincie Noord-Brabant

Ontwerp en Uitvoering:

Handle with Care Kunstprojecten -
Ontwerpers Openbare Ruimte,
Amsterdam.

20

